

se en produktion, men må indbringe sagen for en domstol.

Dersom anmelderen meddeler tilstrækkelige oplysninger og fremlægger overbevisende argumentation, kan truslen om indgreb bortfalde.

En tilsvarende situation foreligger, også hvis EPA skønner, at de foreliggende oplysninger er tilstrækkelige til, at en risiko vurderes som uacceptabel.

EPA har iøvrigt samme mulighed overfor nye som overfor »gamle« stoffer, at regulere ved bekendtgørelse (rule), en proces, der dog ikke kan føres hurtigt igennem, da den forudsætter offentliggørelse af forslag, kommentarperiode og offentlige høringer.

Spørgsmål 25:

Det bedes oplyst, hvor langt man i EF-regie er nået med behandlingen af 6. ændring af 1967-direktivet.

Svar:

Miljøstyrelsen, der på miljøministeriets vegne fører forhandlingerne om 6. ændring, har oplyst, at der i forhandlingerne om denne ændring, som rummer bestemmelserne om anmeldelse af nye stoffer, er enighed om grundlæggende principper.

Der er enighed om, at nye stoffer, det vil sige stoffer, som markedsføres i Fællesskabet efter bestemmelse af ikrafttrædelsesdato, og som ikke har været markedsført i Fællesskabet før denne dato, af producenten eller importøren skal anmeldes til den kompetente myndighed i det medlemsland, hvor stoffet produceres eller importeres.

Der er enighed om, at anmeldelse i ét EF-land skal gælde som anmeldelse i samtlige EF-lande.

Der er vidtgående overensstemmelse i opfattelserne af, hvilke undersøgelser af det nye stof der på anmelderens foranledning skal være foretaget, og hvilke oplysninger der skal følge med anmeldelsen.

Der mangler endnu en række forhandlinger om, hvilke videregående undersøgelser der enten kan eller skal kræves, dersom stofferne markedsføres i større mængder, og dersom de undersøgelsesresultater, der allerede foreligger, giver signaler om en alvorlig sundhedsrisiko eller fare for miljøet.

Der er endnu ikke opnået afklaring af, hvorledes bestemmelser om undtagelser fra

anmeldelsespligten bør udformes. Ud fra den betragtning

- at anmeldelserne i første række bør vedrøre stoffer, som kommer til anvendelse i virksomhederne og i almindelige forbrugsvarer,
- at der ikke bør lægges urimelige hindringer i vejen for forskning og udvikling,
- at den risiko, som kan være knyttet også til specielle og begrænsede anvendelser af nye stoffer, ikke bør tabes af syne
- at anmeldelsernes antal må holdes inden for en størrelse, som administrationerne kan magte,

har en række muligheder for udformning af undtagelsesbestemmelser været drøftet, men det er endnu ikke færdigdrøftet, hvorvidt vægtgrænser, anvendelsesformål eller en kombination af vægtgrænser og anvendelsesformål er egnet som grundlag for en rimelig undtagelsesbestemmelse.

På enkelte punkter er der mellem medlemslandene uenighed af principiel karakter. Det gælder således spørgsmålet om direktivets dækningsområde, hvor enkelte medlemslande er af den opfattelse, at direktivet bør harmonisere nationalt fastsatte bestemmelser om begrænsninger i nye stoffers anvendelse. Danmark har med flertallet fastholdt, at direktivet ikke bør indeholde regler om, at nationalt fastsatte bestemmelser om begrænsninger i stoffers anvendelse stadfæstes eller ændres på fællesskabsplan.

Endvidere er der principielle forskelle i medlemslandenes opfattelse af, hvorledes kompetencefordelingen mellem Rådet og den under Kommissionen hørende revisionskomité bør være med hensyn til foretagelse af ændringer i visse af direktivets bilag, som bl. a. omfatter omfanget af undersøgelseskrav.

Da der endelig mangler afklaring af en række detailspørgsmål, kan det ikke med sikkerhed siges, hvornår 6. ændring af 1967-direktivet vil kunne vedtages, men der er i medlemslandene betydelig interesse for en snarlig vedtagelse, og der er grund til at antage, at vedtagelsen vil kunne ske før den ikrafttrædelsesdato, som er forudsat i lovforslaget.

Spørgsmål 26:

Hvilke lovgivningsinitiativer påtænkes gennemført eller er gennemført i EF-landene som følge af forslaget til 6. ændring af 1967-